

PRIMLJENO:

27-12-2022

Neposredno predano pošti: 22
Obično preporučeno: 23.12.20
Pošta: Marković R 34 44046
Primjeraka: 1 priloga
Pristojbe: kn, državnim biljezima
Primio:

TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Zadarska 1 i 3
51000 RIJEKA

Na broj: 14 St-554/2018-188

STEČAJNI DUŽNIK: Stečajna masa iza ČABRUNIĆI VILA JEDAN d.o.o.,
OIB: 63192655715, Rijeka, Markovići 21

RAZLUČNI VJEROVNIK: NPT CENTAR d.o.o., OIB: 89716087194, Samobor,
Hercegovačka 13, kojeg zastupa direktor Niko Pervan

stečajni postupak-rješenje o namirenju

2x preporučeno putem pošte

Ž A L B A RAZLUČNOG VJEROVNIKA

Na rješenje Trgovačkog suda u Rijeci,
broj: 14 St-554/2018-188, od 13. prosinca 2022.

1. Rješenjem naslovnog suda broj: 14 St-554/2018-188 od 13. prosinca 2022. riješeno je da se:

„ Iz preostalog iznosa kupovnine ostvarene prodajom nekretnine stečajnog dužnika upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Puli-Pola, zemljišnoknjižni odjel Pula:

- k.o. Štokovci, z.k.ul. 11629, k.č. br. 1264/2, 1264/3, 1264/4, 1264/5, 1264/6, 1264/7, 1264/8, 1264/9, 1264/10, 1264/11, 1264/12, 1264/13, 1264/14, 1264/15, 1264/16, 1264/17, 1264/18, 1264/19, 1264/20, 1264/21, 1264/22 i 1264/26

- k.o. Štokovci, z.k.ul. 7135, k.č. br. 1264/1, u naravi oranica 1395 m², k.č. br. 1264/23 u naravi oranica 194 m² i k.č. br. 1264/25 u naravi lokalna cesta asfaltirana 335 m² koji je u iznosu od 1.150.985,48 kn / 152.762,03 eura, deponiran na prolaznom depozitu ovog suda prije svega se u Stečajne mase iza ČABRUNIĆI VILA JEDAN društvo s ograničenom odgovornošću za nekretnine i putnička agencija u stečaju Rijeka, Markovići 21, OIB: 63192655715, MBS: 040398450 unose obračunati troškovi unovčenja u iznosu od 1.049.479,23 kn / 139.289,83 eura, dok će se 101.506,25 kn / 13.472,19 eura isplatiti razlučnom vjerovniku NPT CENTAR d.o.o., Hercegovačka 13, 10430 Samobor, OIB: 89716087194.“

2. Razlučni vjerovnik pobija navedeno rješenje u dijelu izreke rješenja koji se odnosi na unos obračunati troškovi unovčenja u iznosu od 1.049.479,23 kn / 139.289,83 eura, i izjavljuje žalbu zbog razloga navedenih u članku 353. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine

br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019).

Pobijano rješenje ima nedostataka jer je nerazumljivo, proturječi samo sebi i navedenim razlozima i postoji proturječnost o odlučnim činjenicama između onog što se u rješenju navodi sa sadržajem isprava u postupku, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka koje se sukladno odredbi članka 10. Stečajnog zakona (Narodne novine broj, 71/2015, 104/2017), primjenjuju u stečajnom postupku.

3. Dakle, **žalba se ne izjavljuje na dio rješenja** koji se odnosi na odluku suda da se iznos od **101.506,25 kn / 13.472,19 eura** ima isplatiti razlučnom vjerovniku.

4. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (u nastavku VTS) broj PŽ-4560/2021 od 16. studenog 2021. ukinuto je **prvo** rješenje o namirenju naslovnog suda broj St-554/2018-103 od 23. srpnja 2021., a rješenjem VTS-a broj PŽ-4062/2022 od 18. listopada 2022. ukinuto je **drugo** rješenje o namirenju naslovnog suda od 22. srpnja 2022. i predmet vraćen na ponovni postupak.

5. U oba rješenja VTS je dao jasne upute što je sud dužan u ponovnom postupku učiniti kako bi donio pravilno i zakonito rješenje. Posebno se je to odnosilo na odluku o visini nagrade stečajnoj upraviteljici (točka 11. - 25.), rješenja i o odvjetničkom troškovima (točka 26. - 27.) rješenja.

6. Nakon što je VTS ponovo ukinuo rješenje o namirenju naslovnog suda, u ponovljenom postupku prvostupanjski sud je zaključkom od 16. studenog 2022. zatražio očitovanje razlučnog vjerovnika o odluci VTS-a, a nakon toga 8. prosinca 2022. donio rješenje o nagradi stečajnom upravitelju, a 13. prosinca 2022. po treći puta odlučio o namirenju, odnosno troškovima unovčenja nekretnine. Dakle, sud je prije odredio nagradu stečajnoj upraviteljici, nego što je taj iznos rješenjem unio kao trošak unovčenja predmetne nekretnine.

7. U svakom slučaju sud je u ponovljenom postupku odlučio prvo donijeti rješenje o nagradi stečajnoj upraviteljici, a nakon toga pobijano rješenje u kojem je taj iznos unio u troškove unovčenja nekretnine u iznosu od 1.049.479,23 kuna.

8. U pobijanom rješenju sud ponovo u troškove unovčenja nekretnine unosi troškove koji su plaćeni iz predujma koji je uplatio razlučni vjerovnik u iznosu od 70.000,00 kn i nakon toga predložio nastavak stečajnog postupka.

9. Dakle, sud pogrešno u točki 50. rješenja, ponovo navodi da razlučni vjerovnik potražuje navedeni iznos predujma. Razlučni vjerovnik po treći puta u žalbi traži da se troškovi koji su plaćeni iz predujma ne mogu ponovo unositi u trošak namirenja. Po treći put razlučni vjerovnik tvrdi da nešto što je plaćeno, ne može se ponovo plaćati.

10. Nitko razuman ne može protumačiti što to znači, a kako sud u rješenju navodi: „**Dakle, nakon što taj iznos po različitim stavkama obračuna troška unovčenja stečajnog upravitelja uđe u stečajnu masu, moći će se vratiti osobi koja na to ima pravo.**“

11. Koja je to osoba koja bi imala pravo na troškove unovčenja koji se prvo unose, a onda se vraćaju. Ako se nešto vraća, znači da je ranije plaćeno, odnosno razlučni vjerovnik koji je ranije platio predujam sada bi sam sebi trebao platiti ono što je platio.

12. Stečajna upraviteljica je u izvješću od 26. listopada 2020. navela da je račun za struju u iznosu od 25.922,66 kn, plaćen iz predujma dana 9. travnja 2019.

Dokaz: Izvješće od 26. listopada 2020. (u spisu).

13. U istom izvješću dalje navodi da je plaćen trošak FINE za el. dražbu u iznosu od 2.800,00 kn, odvjetničke usluge Vukić u iznosu od 1.300,00 kn.

14. Nakon što je po prvoj odluci VTS-a, stečajna upraviteljica morala dostaviti sve izvode i dokumentaciju sa računa stečajnog dužnika utvrđeno je da je plaćen i jedan kvartal komunalne naknade u iznosu od 18.580,80 kn za razdoblje od 04 - 08/2019. Procjena nekretnina Jasmina Lilić plaćena je u iznosu od 8.750,00 kn, Nevija - obrt popravak stakla u iznosu od 520,00 kn, ovjera vlasničkih listova u iznosu od 131,35 kn, sudske pristojbe za predmet R1-122/2017, u iznosu od 2.600,00 kn, naknada za provedbu ovrhe kod FINE za Brankicu Nuić u iznosu od 1.000,00 kn, troškovi bankarske naknade za vođenje otvorenog računa kod IKB-a u iznosu od 1.700,00 kn.

Dokaz: Izvodi sa računa stečajnog dužnika (u spisu)

15. Slijedom navedenog a prema spornom rješenju suda proizlazi da je:

- **iznos od 1.800,00 kn PLAĆEN** (pristojba državni proračun predmet R1-122/2017) PLAĆEN i to u iznosu od 2.600,00 kn, ali je kasnije izvršen povrat. O povratu i sud u točki 12. rješenja navodi, pa ostaje nerazumljivo zašto bi bio izvršen povrat za nešto što nije plaćeno,

- **iznos od 1.000,00, kn PLAĆEN** (naknada za provedbu ovrhe kod FINE za Brankicu Nuić), točka 13. rješenja,

- **iznos od 700,00 kn PLAĆEN** (u sklopu iznosa od 2.800,00 kn, FINI za el. dražbu kasnije vraćen iznos od 2.100,00 kn razlučnom vjerovniku), točka 13. rješenja,

- **iznos od 131,35 kn PLAĆEN** (javnobilježnička ovjera vlasničkih listova), točka 13. rješenja,

- **iznos od 8.750,00 kn PLAĆEN** (procjembeni elaborat Jasmina Lilić), točka 14. rješenja,

- **iznos od 520,00 kn PLAĆEN** (Nevija-obrt popravak stakla), točka 14. rješenja,

- **iznos od 25.922,66 kn PLAĆEN** (putem ovrhe Odvjetničkog društva Vukić),

- **iznos od 1.300,00 kn PLAĆEN** (troškovi odvjetničkog društva Vukić za provedbu gore navedene ovrhe), točka 15. rješenja u kojoj sud također navodi da se radi o naplati putem ovrhe, pa ostaje nerazumljivo zbog čega bi ponovo ti troškovi ušli trošak unovčenja,

- **iznos od 230,00 kn PLAĆEN** (trošak objave godišnjih financijskih izvješća) točka 16. rješenja, gdje i sud navodi da je taj iznos evidentiran na knjigovodstvenoj kartici, a prema potvrdi PBZ-a. Prema tome iskazani je iznos plaćen, a ne kao dugovanje,

- **iznos od 1.700,00 kn PLAĆEN** (troškovi bankarske naknade za vođenje otvorenog računa kod IKB-a),

- **iznos od 100,00 kn PLAĆEN** (račun za izradu pečata društvo Sluga d.o.o. od 21. siječnja 2019.). Vrlo je upitno kako pečat ranije (u vrijeme otvaranja stečaja odnosno njegovog nastavka) nije izrađen, s obzirom da je to nužna pretpostavka za daljnju komunikaciju sa trećima. Očito je da to stečajnoj upraviteljici nije bilo potrebno s obzirom da i nije poduzimala nikakve radnje u preuzimanju i zaštiti stečajne mase.

- **iznos od 18.580,80 kn PLAĆEN** (plaćen je jedan kvartal komunalne naknade u iznosu od 18.580,80 kn za razdoblje od 04 - 08/2019.), što sud potvrđuje u točki 16. rješenja kada navodi „izvod IKB Umag d.d. o **izvršenoj uplati komunalne naknade** po opomeni, Rješenja o komunalnoj naknadi od 03. srpnja 2019.

16. Dakle, ukupno je plaćeno **60.734,81** kn iz predujma, i to je iznos koji je sud pogrešno ponovo unio kao trošak, odnosno to je iznos koji je morao odbiti od obračuna troškova.

17. Slijedom izloženog iznos koji tereti unovčenje nekretnine i koji razlučni vjerovnik ne osporava je: (iako je i on mogao biti niži da je stečajna upraviteljica tražila umanjeње komunalne naknade za 50%, jer pravna osoba nije poslovala):

iznos od 195.792,86 kn neplaćene komunalne naknade
iznos od 72.576,56 kn troškovi vodne naknade
UKUPNO: 268.369,42 kn

TROŠAK ODVJETNIČKIH USLUGA

18. U odnosu na odvjetničke troškove pod točkom 17. - 21. rješenja može se konstatirati da je sud konačno primijenio Pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda, rješenje PŽ-4817/2019 od 3. rujna 2019., da između ostalog **svi ostali troškovi, kao što su troškovi pojedinih parničnih, ovršnih i zemljišnoknjižnih postupaka koji nisu u vezi s predmetom na kojem postoji razlučno pravo, ne smatraju se općim troškovima koji se namiruju razmjerno iz ostvarene kupovnine, već iz ostale stečajne mase.**

19. S tim u vezi bilo je nužno da sud jasno i decidirano obrazloži da navedene parnice oznake P-564/2017, sada oznake P-262/2021 i P-565/2017 sada oznake P-445/2019, nisu parnice koje se tiču predmeta na kojima postoji razlučno pravo, već se radi o parnicama koje su pokrenuli stečajni vjerovnici Brankica Nuić iz Poreča i Astorija d.o.o. iz Poreča **radi utvrđivanja osnovanosti osporenih tražbina na ispitnom ročištu 20. rujna 2017.**

20. Dakle, kad konačno ne odobrava troškove odvjetnika u navedenim parnicama sud je trebao jasno navesti zašto to ne čini, a ne samo navesti „**kako su to troškovi koji se ne ulaze u trošak unovčenja.**“ To iz razloga, jer kad odobrava odvjetničke troškove sud potanko navodi i razloge, pa bi to trebao činiti i kad ih odbija.

21. Posebno je sud trebao navesti da je u parnici P-445/2019, dosuđen trošak stečajnom dužniku u iznosu od 73.872,00 kn, a koji iznos je trebao ući u stečajnu masu, međutim naplatu tih troškova odvjetnik nije poduzeo.

22. Da je sud dao valjano obrazloženje u smislu sudske prakse i pravnog shvaćanja VTS-a onda ne bi bilo niti povoda za žalbu, jer prijavljene tražbine navedenih stečajnih vjerovnika koje su osporene i za koje je pokrenut parnični postupak protiv stečajnog dužnika su tražbine koje se ne namiruju iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava, pa time niti troškovi koji su nastali ili će nastati u parničnom postupku koji se vodi radi utvrđivanja njihove osnovanosti, nisu obveze koje bi išle na teret unovčenja predmeta razlučnog prava. Radi se o tražbinama i troškovima koji se namiruju kao obveze ostale stečajne mase.

23. Činjenica što u ovom postupku nema druge imovine ne opravdava stečajnog upravitelja niti sud, a niti postoji zakonska osnova da se sada od razlučnog vjerovnika naplaćuju ti i svi ostali troškovi koji nisu u vezi s predmetnom nekretninom.

24. Međutim, ovako i dalje ostaje sumnja u nepristranost rada suda, jer se radi o odvjetniku koji je zet - stečajne upraviteljice, pa je očito da je sudu nakon dvije ukidne odluke VTS-a kojima je dana uputa da postupi po zakonu, bilo vrlo teško odustati od svojih ranijih odluka u kojima je sud vrlo opširno obrazlagao kako se radi o troškovima koji pripadaju odvjetniku.

25. Zbog toga odnosa (stečajna upraviteljica - zet odvjetnik), razlučni vjerovnik osporava i sve ostale troškove odvjetnika koje priznaje sud, u daljnjem iznosu od **24.375,00 kn**, jer je više nego očito da su pojedini troškovi izmišljeni i pojedine radnje poduzete samo kako bi se pogodovalo odvjetniku - zetu, a spram razlučnog vjerovnika koji je morao uplatiti pozamašni iznos jamčevine.

26. Razlučni vjerovnik upire na točku 27. rješenja VTS-a, koji je o tome dao jasan stav i jasnu uputu, na što sud mora obratiti pažnju i što posebno mora imati u vidu ako je točna činjenica da se radi o srodstvu između stečajne upraviteljice i odvjetnika.

27. Nažalost činjenica da se radi o **srodstvu je točna i postoji u spisu** i utvrđena je tijekom prvog žalbenog postupka i o tome su se **izjasnili i sud i stečajna upraviteljica svojim priznanjem**, pa i Predsjednik VTS-a, međutim to i dalje sudu ne predstavlja problem, što više brani se činjenicom da je takvu odluku odobrila skupština vjerovnika.

28. Stoga neosnovani su troškovi odvjetnika za izmišljene radnje (pravno mišljenje za koje je angažiran odvjetnik i za koje traži iznos od 2.500,00 kuna), **ukupno 3.125,00 kn**. Nije poznato da bi u praksi bilo koji drugi sud priznao takve troškove, ako to osporavaju vjerovnici, s obzirom da je skupština vjerovnika i sud ti koji odlučuju o pravnim pitanjima i donose zajedničko pravno mišljenje. Ukoliko će se za svaku radnju angažirati odvjetnik onda se postavlja pitanje što će raditi stečajni upravitelj.

29. Oспорava se kao nužan sastav dopisa (trošak 1.000,00 kn), **ukupno 1.250,00 kn**, o povlačenju tužbe pod brojem P-161/2016, s obzirom da je o tome odluku donijela skupština vjerovnika, pa je takav podnesak mogla sastaviti sama stečajna upraviteljica, u jednoj rečenici napisati da se tužba povlači kao što to rade svi drugi stečajni upravitelji koji nisu u srodstvu sa odvjetnikom i kojima je svrha smanjiti troškove stečajne mase, a ne ih povećati.

30. U ovršnom predmetu Ovr-5705/17, odvjetnik potražuje trošak podneska u iznosu od 5.000,00 kn, **ukupno 6.250,00 kn**, koji sud usvaja. U istom postupku su dosuđeni troškovi stečajnom dužniku u iznosu od 10.000,00 kn. Dosuđene troškove odvjetnik nije naplatio, dakle nije do kraja poduzeo sve radnje u tom predmetu, pa mu u ovom slučaju ti troškovi ne pripadaju. Svoj trošak mogao je naplatiti iz dosuđenih troškova stečajnom dužniku, a koji ulaze u stečajnu masu, a ne da taj trošak sada tereti razlučnog vjerovnika i to samo zato što on nije odradio svoj posao do kraja.

31. Isto se odnosi i na troškove u predmetu R1-122/2018, točka 19. rješenja, dok pod točkom 12. rješenja sud navodi R1-122/2017, pa opet nije jasno o kojem se predmetu točno radi. Ako se opet uzme u obzir da se radi o omaški suda, opravdano se zaključuje da je tih omaški malo previše u radu jednog suca, za tri odluke koje rješavaju istu stvar.

32. Međutim kao što je navedeno pod 39. osporavaju se utvrđeni troškovi pod točkom 19. rješenja iz istih razloga, pa razlučni vjerovnik iznos od **ukupno 13.750,00 kn** osporava u cijelosti. Odvjetnik je mogao sve troškove naplatiti iz dosuđenih troškova u postupcima ovrhe. Osim toga zeta je stečajne upraviteljice, pa utvrđenje takvih troškova nije zakonito, jer stečajna upraviteljica nije mogla angažirati odvjetnika - zeta dakle osobu s kojom je u srodstvu, jer je to nedopušteno odredbama zakona o izuzeću.

Zbrajanjem iznosa troškova koji su dosuđeni za odvjetničke troškove dolazi se do iznosa 24.375,00 kn. Koji kada se oduzmu od iznosa 126.081,25 kn koji je stečajna upraviteljica zatražila u svom troškovniku, proizlazi da iznos od 101.706,25 kn je iznos koji je sud trebao vratiti razlučnom vjerovniku, a ne kako je to sud u izreci naveo 101.506,25 kn (razlika 200,00 kn).

TROŠAK NAGRADE STEČAJNOJ UPRAVITELJICI

32. U odnosu na točke 22. - 52. osporenog rješenja, a koje te odnose na **trošak nagrade stečajnom upravitelju**, razlučni vjerovnik u cijelosti osporava iz svih razloga koje je naveo u žalbi na rješenje o nagradi stečajnom upravitelju.

33. U nastavku razlučni vjerovnik će iste razloge iznijeti i u ovoj žalbi, jer su i razlozi koje sud navodi u oba rješenja istovjetni. Osim što i dalje ostaje proturječno koji je iznos nagrade sud utvrdio kao trošak koji ulazi u ovo rješenje o namirenju.

34. Zapravo u rješenju o nagradi **utvrđuje iznos od 630.000,00 kn u bruto iznosu**, odnosno kako sud navodi „to jest u iznosu prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice ili drugih naknada”.

35. Navedena izreka proturječi navodima iz rješenja o namirenju u kojem je sud u točki 11. naveo da je stečajna upraviteljica zatražila trošak u iznosu od 630.000,00 kn, na ime nagrade kao i iznos od 47.250,00 kn na ime doprinosa za zdravstveno osiguranje koji tereti taj iznos za 7,5%.

36. Međutim u točki 22., rješenja o namirenju navodi da je sud utvrdio osnovanost traženja stečajnog upravitelja da se u trošak unovčenja unese i iznos **od 600.000,00 kn nagrade stečajnom upravitelju s dodatnih 47.250,00 kn doprinosa za zdravstveno osiguranje i to u skladu sa Rješenjem ovog suda o određivanju nagrade stečajnom upravitelju pos.br. 14 St-554/2018-187., odnosno ovog pobijanog rješenja.**

37. Dakle, prema rješenju o nagradi utvrđuje trošak iznosa od **630.000,00 kn bruto**. Što znači da su obuhvaćeni troškovi doprinosa za zdravstveno osiguranje. Međutim onda taj iznos ne odgovara iznosu iz rješenja o namirenju, jer utvrđuje iznos od **600.000,00 kn nagrade, plus 47.250,00 kn doprinosa za zdravstveno osiguranje.**

38. Zapravo, ponovo se može konstatirati da je sud pogrešno utvrdio iznos nagrade, a u odnosu na 7,5% koji se na nagradu utvrđuje za zdravstveno osiguranje, jer iznos od 47.250,00 kn je iznos utvrđen kao 7,5% na nagradu od 630.000,00 kn, a nije iznos postotka na nagradu od 600.000,00 kn.

39. Prema tome, niti svi utvrđeni iznosi koje je je sud u ovom rješenju utvrdio kao trošak ne čine **iznos od 1.049.479,23 kn**, koji se treba unijeti u obračunati trošak unovčenja, već zbrojem svih tih iznosa pod pretpostavkom da se unosi 630.000,00 kn iznosi **1.047.179,23 kn.**

40. Kao što je navedeno pod točkom 33. ove žalbe, razlučni vjerovnik iznosi navode iz žalbe na rješenje o nagradi stečajnoj upraviteljici.

41. Sud po treći puta određuje nagradu na osnovi vrijednosti unovčene nekretnine bez primjene ostalih kriterija, iako je to u točki 22. - 25. rješenja VTS-a jasno navedeno koje kriterije i razloge bi sud trebao uzeti u obzir kod određivanja najviše moguće nagrade.

42. Sud je u ovom pobijanom rješenju nije postupio prema uputi VTS-a, već je ponovo naveo iste razloge kao u pobijanom rješenju o namirenju od 2. srpnja 2022., odnosno naveo je općenite razloge za svoju odluku koja u potpunosti proturječi onome što je u postupku i ispravama utvrđeno.

43. Sud navodi da je stečajna upraviteljica morala poduzeti složene i zahtjevne sudske postupke i složene izvan sudske radnje kako bi došlo do unovčenja nekretnina koje su jedina imovina stečajnog dužnika.

44. Naravno sud ne spominje da je odmah nakon otvaranja stečaja zatražila da se stečaj zbog nedostatnosti stečajne mase obustavi, jer nije imala volju bilo što poduzimati dok joj razlučni vjerovnik ne plati predujam troškova.

45. Razlučni vjerovnik je već ranije u žalbi naveo da se u izvješću od 8. rujna 2017. za izvještajno ročište navodi, **da postoji stečajna masa iz koje će se moći namiriti troškovi i obveze** stečajne mase. Naravno i to je bilo točno, jer je utvrđena stečajna masa samo u nekretninama u procijenjenoj vrijednosti od 26.313.900,00 kn, međutim u izvješću od 30. ožujka 2018. prijavljuje **nedostatnost stečajne mase**.

Dokaz: Izvješće stečajne upraviteljice od 8. rujna 2017. (8)-u spisu
Izvješće stečajne upraviteljice od 30. ožujka 2018. (9)-u spisu

46. Dakle, potpuno ista situacija nakon otvaranja stečajnog postupka u pogledu stečajne mase kao i u trenutku prijave nedostatnosti. Prema tome, može se zaključiti da stečajna upraviteljica, **nije istinito i pravilno utvrdila stanje stečajne mase**, njene obveze i planirane troškove, a što je bila dužna.

47. Pravo stanje stvari prikrivano je načelnim opisom i nedorečenošću, a otkriveno je upravo u trenutku utvrđivanja stvarnih troškova koji terete unovčenje nekretnine razlučnog vjerovnika. Zbog toga razlučni vjerovnik i traži se da se njen rad ocijeni u smislu svih navedenih propusta, na način da joj ne pripadne najveći iznos nagrade određen samo prema vrijednosti unovčene imovine.

48. Kao posljedica takvih proturječnih izvješća, ima imovine - nema imovine, je odluka suda - rješenje od 20. srpnja 2018. o obustavi i zaključenju stečajnog postupka nad dužnikom Čabrunići vila jedan d.o.o. Opatija, **zbog nedostatnosti stečajne mase. Nedostatnost stečajne mase u vrijednosti od preko 26 milijuna kuna nije dostatna za namirenje troškova postupka.**

Dokaz: Rješenje naslovnog suda od 20. srpnja 2018.

49. Očito je, da je takva odluka protivna Stečajnom zakonu, jer zakon ne predviđa obustavu postupka zbog nedostatka novčanih sredstava na računu dužnika, pa je sud na osnovi gore navedenih izvješća trebao, ako ne smijeniti, onda upozoriti stečajnu upraviteljicu da ili radi posao stečajnog upravitelja sukladno zakonu ili ako za to nije sposobna da traži razrješenje.

50. Nakon uplate predujma troškova, naravno razlučnog vjerovnika, koji je na to bio prisiljen, jer morao je spriječiti daljnju devastaciju stečajne mase, sud je 21. prosinca 2018. donio rješenje o nastavku postupka naknadne diobe stečajne mase iza

Čabruniči vila jedan d.o.o., u kojem obrazlaže, sud će na prijedlog stečajnog upravitelja, kojega od stečajnih vjerovnika ili po službenoj dužnosti odrediti nastavljanje postupka radi naknadne diobe (između ostalog) **ako se pronađe imovina koja ulazi u stečajnu masu**. Prema takvoj odluci suda postupak se nastavlja, jer „pronađena je“ imovina i to upravo ona za koju je sud u prethodnom postupku utvrdio da postoji i za koju je stečajni upravitelj tvrdio da je dostatna i za namirenje obveza i troškova stečajnog postupka.

51. Dakle, kao što je naprijed navedeno radi se o ocjeni rada stečajne upraviteljice koji je iskazan kroz izvješća, a koji je doveo do odluka suda koje nemaju pravno uporište u Stečajnom zakonu, jer činjenično stanje nije odgovaralo stvarnom stanju. Niti je bilo točno da stečajna masa nije dostatna niti za troškove stečajnog postupka, a niti je bilo točno da je naknadno pronađena imovina. **To je samo dio prikaza nerada stečajne upraviteljice, a ne obavljanja složenih poslova, kako to sud u rješenju navodi.**

52. U ostalim točkama sud ponovo navodi što je radila stečajna upraviteljica, ali ne navodi po čemu bi taj rad bio posebno vrednovani i po čemu bi zaslužio najveću nagradu.

53. Iako, postoje izvješća koja jasno upućuju na postupanje stečajne upraviteljice, sud u rješenju proturječi navodima iz izvješća koja je dostavljala upravo stečajna upraviteljica.

54. Iz izvješća stečajne upraviteljice proizlazi da je nekretnine koje su činile stečajnu masu obišla **samo 2 (dva) puta**, i to: 12. srpnja 2017. i 17. svibnja 2018. Prilikom prvog posjeta utvrdila je da se iste iznajmljuju gostima temeljem Ugovora o najmu sklopljenog 15. ožujka 2017. (Ugovor je sklopljen dva dana nakon zakazanog ročišta radi izjašnjenja o prijedlogu i raspravi o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom), između Astoria d.o.o. iz Poreča (čiji je zakonski zastupnik bračni drug zakonske zastupnice stečajnog dužnika) i stečajnog dužnika. Utvrdila je da obzirom na sezonu u tijeku i goste smještene u kućama - vilama **nije primjereno poduzeti neke radnje**.

55. Iz iznesenog proizlazi da je stečajna upraviteljica dopustila trećoj osobi da nastavi koristiti nekretnine stečajnog dužnika, bez da je isto naplatila, štoviše sama je u izvješću od 11. kolovoza 2017., napisala da se radi o ugovoru gdje je najamnina određena kao kompenzacija, ali da nije poznat iznos najma vila. Pa dalje navodi „da **s obzirom da je Astorija d.o.o. neovlašteno u posjedu navedenih nekretnina** te iste iznajmljuje turistima, da je bila prisiljena radi zaštite stečajne mase angažirati odvjetnika“.

56. **Preuzimanje posjeda nekretnina stečajna upraviteljica je poduzela tek nakon proteka turističke sezone, pa je time nesmetano omogućila Astoriji d.o.o., stjecanje bez osnove, a na štetu stečajnog dužnika.** Stoga navodi iz točke 10. rješenja nisu točni.

57. Time što nije preuzela nekretnine koje čine stečajnu masu u posjed, već je omogućila trećoj osobi njihovo korištenje u gospodarske svrhe, svjesno je dopustila stjecanje bez osnove na štetu stečajnog dužnika. Prema njenom izvješću proizlazi da

se radi o iznosu od 90.000,00 kn (bez PDV-a) mjesečno, koji se je mogao prihodovati na osnovu zakupa. **Znači samo po toj osnovi oštetila je stečajnu masu za najmanje 225.000,00 kn (bez PDV-a) (cca dva i pol mjeseca turističke sezone).** Ako se tome pridoda i materijalna šteta koja je počinjena na nekretninama za vrijeme dok je posjed prepušten na nesmetano korištenje vlasniku društva, koji je i bračni drug bivše zakonske zastupnice stečajnog dužnika (uništene i odnesene sve pokretne stari, klima uređaji, razvodni ormarići, utičnice, vrata, kamene klupice, razbijena stakla na prozorima itd.), ta šteta procjenjuje se u nedogled, pa se postavlja pitanje njene odgovornosti za rad, a ne pitanje nagrade.

58. Stečajni zakon Glava V. Upravljanje stečajnom masom i unovčenje stečajne mase **1. osiguranje stečajne mase**, Preuzimanje stečajne mase, Članak 216. propisuje;

(1) Nakon otvaranja stečajnoga postupka stečajni upravitelj **je dužan** cjelokupnu imovinu koja ulazi u stečajnu masu **odmah preuzeti u posjed i njome upravljati.**

59. Prema tome, postupak stečajne upraviteljice u pogledu preuzimanja stečajne mase nije bio zakonit, iako su joj na raspolaganju bile sve ostale mjere koje je sukladno navedenom članku mogla poduzeti, ona to nije učinila nego je dopustila i devastaciju i stvaranje dodatnih troškova za koje bi sada trebao odgovarati razlučni vjerovnik, a kao nagrada za takvo vođenje stečajnog postupka određen joj je najviši iznos nagrade.

60. Isto se odnosi i na troškove struje i komunalne naknade kao izravne troškove koji su nastali samo zbog nerada i nepoduzimanja mjera od strane stečajne upraviteljice, ali i o tome sud pod točkom 13. rješenja iznosi navode koji su protivni utvrđenju u postupku.

61. Pogrešno sud navodi da da je stečajna upraviteljica utvrdila kako je nepoznata osoba učinila trošak električne energije, kad je u postupku a na temelju isprava koje je dostavila upravo stečajna upraviteljica utvrđeno da je Astoria d.o.o. iz Poreča kao nezakoniti posjednik stvorila troškove struje. Tu činjenicu nije utvrdila stečajna upraviteljica kako dalje pogrešno navodi sud već ju je o tome obavijestio upravo nezakoniti posjednik.

62. U ponovljenom postupku podneskom od 11. siječnja 2022. stečajna upraviteljica dostavila je isprave koje se odnose na korespondenciju sa HEP-om, na što se je razlučni vjerovnik očitovao podneskom od 27. siječnja 2022., iz kojih isprava proizlazi da **stečajna upraviteljica nije poduzela na vrijeme radnje kako bi te troškove spriječila a kamoli naplatila.**

Dokaz: - Podnesak stečajne upraviteljice od 11.siječnja 2022./u spisu/
- Podnesak razlučnog vjerovnika od 27. siječnja 2022./u spisu/

63. Stečajna upraviteljica je odmah nakon otvaranja stečajnog postupka dobila zahtjev HEP-a, za sklapanjem Ugovora o opskrbi, pa kao zakonska zastupnica nije postojala niti jedna zapreka da ne zatraži isključenje električne energije, jer se ista koristi od strane neovlaštenih osoba koje su neovlašteno u posjedu.

64. Sama činjenica da je HEP uputio zahtjev za sklapanjem ugovora stečajnoj upraviteljici, jasno govori o tome, da je u tom trenutku a sukladno Stečajnom zakonu bila i ovlaštena osoba, a ne Astoria d.o.o. iz Poreča, pa je imala obvezu učiniti sve kako bi spriječila nastanak štete od strane neovlaštenih osoba. Prema tome, kao što je i sama navela u gore navedenom izvješću ona je dopustila korištenje i nekretnina i potrošnju električne energije jer (nije bilo primjereno poduzimati neke radnje dok su turisti u vilama).

65. U odgovoru HEP-u od 7. kolovoza 2017. jasno proizlazi da se prema obavijesti koju je dobila od ranijeg zakonskog zastupnika dužnika, od otvaranja stečajnog postupka predmetne nekretnine nalaze i dalje u posjedu društva Astorija d.o.o. iz Poreča. Što znači da se stečajna upraviteljica **osobno nije uvjerila u tu činjenicu, dakle nije bila na licu mjesta, nego ju je o tome obavijestio nezakoniti posjednik.** I ta činjenica dovoljno govori o njenom savjesnom i brižnom postupanju oko preuzimanja stečajne mase.

66. Zbog dopuštanja obavljanja djelatnosti iznajmljivanja nekretnina turistima, zahtjev za isključenje struje uputila je 26. rujna 2017. na kraju sezone, pa kad se tome pridoda i vrijeme do isključenja 19. listopada 2017., Astorija d.o.o. nesmetano je obavila svoju gospodarsku djelatnost i trošila struju.

67. Prema navedenom stečajna upraviteljica bila je dužna tražiti isključenje i struje i vode, čime bi spriječila nastanak troškova stečajne mase i onemogućila neovlašteno stjecanje bez osnove, a Astoria d.o.o. kao nezakoniti posjednik bio bi primoran ili sklopiti ugovor o zakupu sa stečajnom upraviteljicom ili predati posjed.

68. Isto se odnosi i na navode suda pod točkom 13. rješenja u odnosu na troškove komunalne naknade, iz kojih proizlazi kao da je stečajna upraviteljica „spasila” stečajnu masu od ovrhe zbog pregovora sa Općinom Svetvinčenat, iako je u postupku utvrđeno suprotno, pa su izračunate i kamate koje bi iznosile daleko manje u ovrsi, nego ne postupanje stečajne upraviteljice i traženje smanjenja komunalne naknade.

69. Naime, člankom 97. Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da se koeficijent namjene za poslovni prostor i građevinsko zemljište koje služi obavljanju poslovne djelatnosti umanjuje za 50% kad se poslovna djelatnost ne obavlja više od šest mjeseci u kalendarskoj godini. Umanjenje koeficijenta i računa ostvaruje se podnošenjem zahtjeva jedinici lokalne samouprave. Dakle, **da je stečajna upraviteljica na vrijeme obavijestila o neobavljanju poslovne aktivnosti računi za komunalnu naknadu iznosili bi 107.186,83 kn, a ne 214.373,66 kn. Opisanim postupanjem stečajna upraviteljica je povećala obveze stečajne mase i nanijela štetu razlučnom vjerovniku.**

Takav isti zahtjev podnio je razlučni vjerovnik odmah po stupanju u posjed i preuzimanju predmetnih nekretnina Općini Svetvinčenat, te dobio račune s dvostruko manjim iznosom.

- Dokaz: - Računi za komunalnu naknadu za 2. kvartal 04-06/2021 na razlučnog vjerovnika NPT Centar d.o.o. nakon primopredaje
- Računi za komunalnu naknadu za 2. kvartal 04-06/2021 na stečajnog dužnika, koji su stornirani nakon predaje nekretnina
- Rješenje za komunalnu naknadu gdje je vidljivo smanjenje od 50% (sve u spisu).

70. Zapravo, postavlja se pitanje zakonitosti pregovaranja stečajne upraviteljice sa stečajnim vjerovnikom Općinom Svetvinčenat, a na štetu drugog stečajnog i razlučnog vjerovnika i naravno bez odluke skupštine o takvom pregovaranju. Pri tome je izveden dokazni postupak izračuna kamata **po nalogu suda, od strane stečajne upraviteljice**, koji je iznosio **18.673,10 kn** kao trošak koji bi nastao pokretanjem ovrhe, a što je daleko manje od **107.186,83 kn** koji se iznos mogao uštediti smanjenjem komunalne naknade.

71. Takvim postupanjem i u ponovljenom postupku utvrđeno je da je stečajna upraviteljica u izravnom dogovoru sa Općinom Svetvinčenat, bez suglasnosti skupštine vjerovnika radila na štetu stečajne mase koju je oštetila za iznos od 107.186,83 kn, odnosno kako to navodi i VTS u svojoj odluci, da je povećala obveze i time smanjila mogućnost namirenja razlučnog vjerovnika.

72. Pod točkom 11. rješenja sud pokušava opravdati svoju odluku o određivanju najviše nagrade činjenicom da je bilo samo 6 (šest) prijava tražbine, ali da je ispitivanje tražbina bilo složeno, jer se radilo o iznosu od 3.286.999,12 kn. S obzirom da je 93,8 % osporeno u postupku je utvrđeno da je osporena tražbina u najvišem iznosu stečajnom vjerovniku Brankici Nuić od 1.538.249,65 kn.

73. S obzirom da je u izvješću stečajna upraviteljica navela da je prijavu Brankice Nuić u iznosu od 1.538.249,65 kn osporila **zbog nedostatka vjerodostojne dokumentacije**, postavlja se pitanje o kakvoj se tu složenosti ispitivanja radi, a isto je i sa ostalim tražbinama. Kakvo bi tek onda bilo ispitivanje prijavljenih tražbina koje svoju pravnu osnovu temelje na npr. na Ugovorima o kreditu sklopljenim sa bankama, ako je ovdje utvrđen složen postupak.

74. Isto tako pod točkom 12. rješenja sud ponovo navodi „Sve parnice i sudski postupci“ (a svi postupci i pravne radnje koje je poduzeo stečajni upravitelj zastupan po odvjetniku odnose se na nekretnine stečajnog dužnika) okončani su u korist stečajnog dužnika, osim parnice s Astoriom posl. br. P-456/2017.

75. Pod **sve parnice** misli se na **2 (dvije)** parnice, jer je u postupku utvrđeno da su parnica oznake P-564/2017, sada oznake P-262/2021 i P-565/2017 sada oznake P-445/2019, parnice koje su pokrenuli stečajni vjerovnici Brankica Nuić iz Poreča i Astorija d.o.o. iz Poreča **radi utvrđivanja osnovanosti osporenih tražbina na ispitnom ročištu 20. rujna 2017.**

76. Prema tome navedene parnice se ne tiču predmetne prodane nekretnine, a niti razlučnog vjerovnika, a niti je stečajni upravitelj zastupan po odvjetniku pridonio okončanju u korist stečajnog dužnika, pa nije jasno zašto bi zbog tih parnice stečajna upraviteljica primila iznos najviše nagrade, koju bi trebao platiti razlučni vjerovnik.

77. Naravno takvi navodi suda pod točkom 12. pobijanog rješenja u suprotnosti su i proturječe navodima iz rješenja o namirenju u točki 17., gdje sud iznosi za isto činjenično utvrđenje potpuno suprotno pravno shvaćanje. Stoga je i tu sud počinio bitnu povredu s obzirom da se u rješenju o namirenju unose upravo troškovi nagrade stečajne upraviteljice.

78. S obzirom da je u postupku utvrđeno točno o kojim je postupcima i parnicama riječ to je sud trebao taksativno navesti da je riječ o P-564/2017, P-565/2017, P-161/2016, R1-155/2018, OVR-5705/2017 i sastavu pravnog mišljenja.

79. O dvjema parnicama je naprijed sve navedeno, a ostali postupci su bez posebnog zalaganja stečajne upraviteljice i njenog odvjetnika, dakle po samom stanju stvari riješeni na način kako je i bilo očekivano (radi se o povlačenju tužbe, za što uopće nije trebao odvjetnik, kao niti za pravno mišljenje, prijedlog za privremenu mjeru i predaja nekretnine u ovrsi).

80. U svezi naprijed navedenog razlučni vjerovnik drži da općenito navođenje razloga, kao i navođenje parnica koje su pokrenuli drugi vjerovnici i koje se ne tiču razlučnog vjerovnika, ne mogu biti kriterij na temelju kojeg se stečajnoj upraviteljici određuje najviša nagrada. Pri tome sud ne navodi kako troškovi tih postupaka koji su dosuđeni stečajnom dužniku nisu naplaćeni, a niti ih je odvjetnik pokušao naplatiti, ali mu sud priznaje trošak rada u tim predmetima.

81. U ovršnom predmetu broj Ovr-5705/17 dosuđeni su troškovi stečajnom dužniku u iznosu od **10.000,00 kn**, zašto nisu naplaćeni, kao i dosuđeni parnični troškovi u iznosu od **73.872,00 kn** po pravomoćnoj presudi P-445/2019.

82. Nakon upozorenja razlučnog vjerovnika na te činjenice stečajna upraviteljica pokrenula je postupak naplate parničnog troška. Dakle, ono što je stvarno mogla i trebala učiniti stečajna upraviteljica, a kako bi smanjila troškove i povećala stečajnu masu, to nije učinila.

83. Osim toga sud u rješenju kad navodi „sve parnice“ (bile su samo dvije), navodi kao su sve riješene u korist stečajnog dužnika, osim parnice sa Astoriom, broj **P-456/2017**. Dakle jedna je riješena, a ne sve a osim toga kao što je naprijed navedeno ista se ne tiče razlučnog vjerovnika, pa niti može biti podloga za donošenje ocijene o najvišoj nagradi.

84. Razlučni vjerovnik ističe da navedena parnica P-456/2017 koju navodi sud, u postupku **ne postoji** pod tim brojem. Moguće je za pretpostaviti da se radi o omaški suda, međutim razlučni vjerovnik opravdano zaključuje da je sud do sada u svoje tri odluke učinio previše pogrešaka, kako bi opravdao dosuđenu visinu nagrade stečajnoj upraviteljici.

85. Navodi pod točkom 38. rješenja nisu točni i nije jasno kako nemogućnost fizičke zaštite dužnikovih nekretnina može biti pozitivna ocjena za utvrđivanje najviše nagrade stečajnoj upraviteljici.

86. Razlučni vjerovnik ponovo upire na naprijed navedene navode o preuzimanju stečajne mase od strane stečajne upraviteljice, odnosno da je iste odmah preuzela i da ih je obilazila više od 2 (dva) puta tijekom cijelog stečaja, mogla je spriječiti njihovu

devastaciju, koja je najvećim dijelom učinjena dok su nekretnine bile u posjedu treće osobe odnosno Astorije d.o.o..

87. Iako je VTS u svojim odlukama jasno iznio svoje shvaćanje da pisanje izvješća (ono što je zakonom određeno kao dužnost stečajnog upravitelja), ne može biti kriterij za određivanje nagrade, sud ponovo u točki 16. rješenja to navodi kao znatan trud i rad. Stečajna upraviteljica je dostavila dokumentaciju nakon što ju je na to upozorio VTS u svojoj prvoj odluci prihvaćajući primjedbu razlučnog vjerovnika da to tijekom postupka nije učinila.

89. Dakle, podnesci, dokumentacija kao i dodatna izvješća stečajna upraviteljica dostavljala je po nalogu i nakon odluke VTS-a, i to samo zato što je to bila njena zakonska obveza, a ne poseban rad i trud.

89. Isto tako i u ostalim točkama rješenja pod 40. - 44. sud je utvrđenje najviše nagrade stečajnoj upraviteljici temeljio na kriteriju da sve primjedbe koje je razlučni vjerovnik imao u odnosu na stečajnu upraviteljicu, ranije nije iznosio, već su njena izvješća i prijedlozi usvajani na skupštini vjerovnika na kojoj je bio i razlučni vjerovnik. **Razlučni vjerovnik NPT Centar d.o.o. otkupio je potraživanje od Alos-a 13. listopada 2020.** i preuzeo razlučno pravo i tek je tada počeo sudjelovati u stečajnom postupku. Sve ovo što sud navodi nije točno, jer je u tim odlukama sudjelovao prednik, bivši razlučni vjerovnik Alos, a ne sadašnji razlučni vjerovnik NPT Centar d.o.o.. Po preuzimanju razlučnog prava i analizom troškova i izvješća, uočene su nepravilnosti u radu stečajne upraviteljice.

90. Točno je, da razlučni vjerovnik ranije nije imao primjedbi na rad stečajnog upravitelja, jer mu taj rad nije bio niti poznat, a niti je iz stanja spisa bio vidljiv. **Bio je vidljiv nerad stečajne upraviteljice zbog čega je nastupila ogromna šteta za stečajnu masu, a što je istraženo nakon što mu je dostavljen i predstavljen sumnjivi troškovnik stečajne upraviteljice.**

91. Posebno je taj rad postao upitan nakon saznanja da je i troškovnikom obuhvaćen i zet - odvjetnik Marko Zagorac, kojeg bi razlučni vjerovnik trebao obilato isplatiti prema želji njegove punice - stečajne upraviteljice.

92. Tijekom čitavog žalbenog postupka sud se poziva na odluku skupštine kojom je stečajnoj upraviteljici dopušteno da angažira odvjetnika po izboru, a pri tom uporno izbjegava navesti svoje pravno shvaćanje u pogledu primjedbi razlučnog vjerovnika na primjenu zakonske odredbe o izuzeću.

93. Sama činjenica da je angažiran odvjetnik nije upitna, postavlja se pitanje da li je za sve trebao biti angažiran, posebno što parnicu sa milijunskom vrijednošću morao je pokrenuti stečajni vjerovnik, a ne stečajni dužni. S obzirom da u takvim parnicama gdje stečajni upravitelj ospori tražbinu, jer mu nije dostavljena dokumentacija i nije potrebno angažirati odvjetnika.

94. Ono što se postavlja kao pitanje, a izaziva sumnju u rad i suda i stečajne upraviteljice je činjenica koja je naknadno utvrđena i za koju razlučni vjerovnik nije znao sve do žalbenog postupka, da je angažiran odvjetnik koji je zet stečajne upraviteljice.

95. U tome sud ne vidi nikakav problem, jer je i to odobrila skupština. To što nije rečeno da se radi o odvjetniku zetu, prigovor razlučnog vjerovnika sud smatra neosnovanim, jer se valjda na sudu radi o opće poznatoj činjenici koju ne treba dokazivati.

96. Međutim sud nije postupio po zakonu i u svojim odlukama uporno navodi da **nije ovlašten odlučivati o izuzeću odvjetnika**, jer da ga je odobrila skupština vjerovnika, a njegovo ime stečajna upraviteljica javno je objavila u mišljenju koje je dao i koje je objavljeno na e-oglasnoj ploči, pa je svim vjerovnicima bilo vidljivo o kome je riječ.

97. Objašnjenje suda da je ime odvjetnika kojeg je angažirala stečajna upraviteljica objavljeno u njegovom mišljenju na e-oglasnoj ploči, pa su svi vjerovnici mogli vidjeti da se radi o Marku Zagorcu, pretpostavlja da sud drži da su time svi bili upoznati i da svi znaju da se radi o zetu stečajne upraviteljice, iako to nije bilo navedeno. Očito je da takvo pojašnjenje i shvaćanje je ograničeno na područje nadležnosti suda i pravne zajednice Rijeke gdje su poznate obiteljske veze i dobrodošle u sudovanju, a kako to i ovaj sud tumači.

98. Osim toga, sud pogrešno navodi da nije ovlašten odlučivati o izuzeću odvjetnika, **jer izuzeće odvjetnika nije traženo nego stečajne upraviteljice sukladno čl. 77. st. 2. SZ-a.**, a na odluke koje donosi skupština vjerovnika, a nisu u skladu sa zakonom sud ne da mora paziti, nego ih mora ukinuti sve sukladno odredbi čl. 108. SZ-a. Uloga suda u stečajnom postupku je upravo da nadzire rad njegovih tijela koji mora biti u skladu sa zakonom.

99. Zato razlučni vjerovnik ponovo navodi da bitnu povredu odredbi parničnog postupka sud je počinio kad sukladno odredbi čl. 77. st. 2. Stečajnog zakona koji propisuje da:

- za stečajnog upravitelja ne može biti imenovana osoba koja bi morala biti izuzeta kao sudac u stečajnom postupku,

nije izuzeo stečajnu upraviteljicu u trenutku kada je kao zakonski zastupnik stečajnog dužnika - stranke, angažirala za zastupnika - punomoćnika odvjetnika Marka Zagorca, svog zeta ili zatražila da angažira drugu osobu s kojom nije u sukobu interesa.

100. S obzirom da se sukladno čl. 10. Stečajnog zakona u stečajnom postupku primjenjuju pravila parničnog postupka, čl. 71. Zakona o parničnom postupku st. 3. propisuje:

Sudac ne može obavljati sudačku dužnost:

3) ako mu je stranka ili zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke srodnik po krvi u pravoj liniji do bilo kog stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja ili mu je bračni drug, izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li brak prestao ili nije;

101. Kako je dakle, **stečajna upraviteljica angažirala zeta kao punomoćnika stranke koji joj je srodnik po tazbini do drugog stupnja**, ona nije mogla biti imenovana za stečajnu upraviteljicu, odnosno nakon njegovog angažmana nije više mogla obnašati tu dužnost.

102. U svezi navedenog sud je bio dužan izuzeti stečajnu upraviteljicu ili je upozoriti na izbor drugog odvjetnika, kao što je bio dužan da zbog grube povrede načela nepristranosti kao i sukoba interesa koju je namjerno počinila stečajna upraviteljica, time što je za svog - zeta kao odvjetnika zatražila naknadu troškova, a i štete koju je počinila stečajnoj masi da je sukladno čl. 91. st. 2. SZ-a **razriješi dužnosti i time uskrati pravo na nagradu.**

103. Razlučni vjerovnik predlaže da VTS odluči o ovom prigovoru, da li se odredbe o izuzeću primjenjuju i u ovom slučaju kako to smatra razlučni vjerovnik, odnosno ako se ne, da se navedu razlozi zbog čega se ne primjenjuju.

104. VTS je u točki 6. rješenja navodi da svrha stečajnog postupka nije primarno namiriti treće osobe koje sudjeluju na određeni način stečajnom postupku uključujući i stečajnog upravitelja, već napraviti u najvećoj mogućoj mjeri ravnotežu između namirenja tražbine stečajnih vjerovnika i troškova stečajnog postupka, pa je sud bio dužan to primijeniti.

105. Isto tako pod točkom 24. rješenja VTS-a, ponovo kao i u prvom rješenju VTS ističe dužnost suda da nadzire rad stečajnog upravitelja i u slučaju da svoju dužnost ne obavlja uspješno ili ako postoje drugi važni razlozi, može biti razriješen od dužnosti (čl. 91 SZ-a).

106. Slijedom izloženog razlučni vjerovnik i dalje ostaje kod navoda da su u tom pogledu bili ispunjeni svi uvjeti da sud to učini i tako onemogućiti stečajnom upravitelju stjecanje ne najviše nagrade, nego da mu onemogućiti stjecanje bilo kojeg iznosa nagrade.

107. Ako se uzmu u obzir samo objektivne okolnosti odnosno kriterij da u ovom stečajnom postupku, nije bilo složenih poslova, (ispitano 6 (šest) tražbina, nekretnine su prodane na prvoj elektronskoj dražbi na inicijativu razlučnog vjerovnika i to kad je novi razlučni vjerovnik preuzeo razlučno pravo i unaprijed obavijestio stečajnu upraviteljicu da će kupiti nekretnine na prvoj elektronskoj dražbi, 2 (dvije) parnice radi utvrđenja osnovanosti osporenih tražbina, u kojima je aktivna legitimacija i dispozicija

postupanjem bila na stečajnom vjerovniku, a ne na stečajnom dužniku), opravdano se zaključuje da ne postoji niti jedan drugi kriterij koji bi upućivao na to da se ima utvrditi najviši iznos nagrade stečajnoj upraviteljici.

108. Međutim kada se pri tome uzmu u obzir svi prigovori i navodi koje je razlučni vjerovnik naveo u ovoj žalbi kao i u ranije dvije žalbe o postupanju stečajne upraviteljice i šteti koju je počinila stečajnoj masi, a koju sada mora platiti razlučni vjerovnik, dolazi se do objektivnog zaključka da je sud stečajnu upraviteljicu trebao u skladu sa čl. 89. i 91. SZ-a razriješiti dužnosti, stoga stečajnoj upraviteljici ne pripada nikakva, a ne najviša nagrada kako je to ponovo pogrešno ocijenio naslovni sud.

109. Slijedom izloženog predlaže se da Visoki trgovački sud usvoji ovu žalbu i preinači pobijano rješenje na način da utvrdi osnovanim samo trošak u iznosu od **268.369,42 kn**, kako je to obrazloženo pod točkom 17. ove žalbe.

U Samoboru, 22. prosinca 2022.

za NPT CENTAR d.o.o.

direktor

NPT CENTAR d.o.o.
Samobor, Hercegovacka 13
dipl. ing. Niko Pervan